

BLAŽENOJ OZANI KOTORSKOJ

Tijelo — posuda Treće božanske osobe, tako je mrena, teška, tamna pećina, da jedino jauk vatrene žrtve plamenom ukazuje uspon duše, naslućuje tajni labirint do kristalno čiste prizme.

Do prizme magičnog sjaja kroz koji lebdi sjaj Trona, sjaj Kralja, sjaj Oca, sjaj Sina,

sjaj i kraj ove čeznutljive ophodnje.

Između onog što se u blještavilu javlja kao praskozorje nakon prirodnih tmina,

između onog što se u blještavilu javlja kao prasak duše, sjaj unutrašnjeg hrama,

između onog što se u blještavilu javlja kao otajstveni parfem jedne uzvišene duše

između onog što se u blještavilu javlja kao munja psalmodične ophodnje sunca, čempresa i pejzaža:

Između kristala i smaragda, duhovnih zamaka što s tronom Trojstva stoluju u hramu našeg tabernakula,

između sveznajućeg Boga i ove tmine u kojoj hramlje slabotinja naše duše

Ti si o, Osana Kotorska, kao svijetli pramen, putokaz nevidena sjaja u otajanstvenom plamenu ove zemlje

što žar kadionica duša svojih Svevišnjem prinose.

Osana Kotorska, ti si prizma duše u kojoj se Krist ko kamen tvoje Gore ustalio u grimizu kraljevskog buketa,

Osana Kotorska, ti si uzdignuće naše u svjetlosti Svoda, koja je bezumnost duša, vječna korska slava mirijade mirijada.

Pa ako kroz rascijep Krista, što križom ljubeći ga zovemo, milost silazi u punini svoje zbilje,

onda i um, što u pećini tamnoj drijemlje, prosvjetljenje prima veće,

Stoga kličem s Tobom da genij si naše duhovne slave, potvrda i znamen neba da je duša anđeoskog zdanja kojoj višnja snaga dubine svoje otvara.

JAKOB